tibi, perverse agenti, pulvis Çrîkhandae instar veneni, luna refrigerans instar Cant. 18. solis ardentis, nix instar flammae, voluptates Amoris instar tormentorum.«

tidem flamende amaris uris snimme memmis pragiet melliflusus

Dispellat infelicitates vestras Kansicidae tibiae ille cantus, qui pulcris puellis 11.
est pro magna incantatione, qua intimus sensus fascinetur, qua capita in gyros
trahantur, qua tremuli Mandârae flores discutiantur, qua renuentes attrahantur,
qua oculi exhilarentur; cantus ille, quo franguntur aerumnosae repulsu difficiles/
angustiae coelicolarum, superbientibus Dânavis tremefactorum.

Interea illam facie hilarem, lenioris irae imperio obtemperantem, infinita X. suspiria ore continendi impotentem, adiit, vesperascente die, Hares, eamque, 1. pudibundo intuitu vultus amicarum perlustrantem, affatus est verbis, prae gaudio singultantibus:

Impone generalner surculum pedis, amore progenitos dolores francentis.

»Quodeunque dices, dispellet nitor dentium, ceu lunae, tenebras timoris Cant. 19. mei summopere horrentes; luna faciei tuae excitabit Chakôram avem labii, ut 2. inhiet nectari in ore tuo stillanti; o amica, pro comitate moris tui, relinque iram in me, ratione indigam; identidem flamma amoris urit animum meum; praebe mellifluam potionem nymphaeae oris tui.

Si vere iracunda es in me, o pulcre dentata, inflige mihi ictus sagittarum 3. oculorum pungentium; iunge vincula brachiorum, praebe morsiunculas dentium vel qua alia re excitetur laetitia; o amica, pro comitate moris tui, relinque iram in me, ratione indigam; identidem flamma amoris urit animum meum; praebe mellifluam potionem nymphaeae oris tui.

Tu es votum meum, tu ornamentum, tu margarita oceani huius mundani; 4. sis tu, precor, semper mihi in hac existentia propitia; summum id est cordis mei studium; o amica, pro comitate moris tui, relinque iram in me, ratione indigam; identidem flamma amoris urit animum meum; praebe mellifluam potionem nymphaeae oris tui.

Oculus tuus, o tenera, licet fuscae nymphaeae colorem referens, tenet5.

adhuc speciem loti rubrae; congruus esset color, si Krishnae favere velles suscipiendo partem sagittarum dei floriiaculi; o amica, prae comitate moris tui, relinque iram in me, ratione indigam; identidem flamma amoris urit animum meum; praebe mellifluam potionem nymphaeae oris tui.

Emicent supra pectoris urnas gemmae strophio ligatae, irradientque cordis 6.